

en un culte immoderat del jo... però quines resistiran la usura del temps, que tot ho dissol? Coneixem l'existència d'un Arxiu Comarcal que servei el testimoni d'un temps esvaït per a les generacions futures? L'exposició «El daguerreotip, l'inici de la fotografia i la família Blanxart», de Sant Joan de les Abadesses, ha estat un magnífic exemple del fet que cal preservar el llegat del passat que ens ha fet com som.

LA SELVA

joan domènech

80 anys del Museu de Tossa | L'1 de setembre de 1935 es va inaugurar el Museu de Tossa, la primera institució de l'Estat que tenia en compte l'art contemporani. Va ser fruit de la inquietud d'una colla d'artistes, alguns estrangers, que en aquells moments havien convertit el poble costaner en el que es va denominar la «Babel de les Arts». Els fundadors més decidits van ser Albert del Castillo (arqueòleg que havia continuat les excavacions de la vila romana dels Ametllers, iniciades pel doctor Ignasi Melé), Rafael Benet, Enric Casanovas i Georges Kars. Però a aquests artistes cal afegir els noms de Marc Chagall —que va batejar la vila com el «paradís blau», Jean Metzinger, Serge Brignoni, Henri Michaux, Georges Bataille, Jules Supervielle, André Masson, Olga Sacharoff, Otho

Lloyd, etc. L'actitud d'aquests personatges i la seva crida van fer que aviat s'afegissin a la seva producció les aportacions d'artistes del país, com Sunyer, Canals, Pruna, Togores, Mercadé, Mompou, Obiols, Manolo, Créixams, Benet, Mataró i altres. Durant molts anys en va ser director Vicenç Esteban Darder, que va morir l'any passat, i a qui va tocar la feixuga tasca de recerca d'un important lot de quadres que en foren robats un bon dia —entre els quals el famós quadre *El violinista*, de Marc Chagall—, sortosament recuperats al final. La celebració dels 80 anys ha comportat un desig de renovació, i l'efemèride s'ha materialitzat amb una exposició commemorativa de l'artista Alex Nogué, titulada «Blau, encara».

Excavacions a Vidreres | Per onzena vegada, el castell vidrerenc de Sant Quirze ha estat objecte d'una campanya d'excavacions dirigides per l'arqueòleg Joan Llinàs, que ha donat com a resultat la localització de tres sitges medievals, dues del s. XIII i una del XV, de gran cabuda, amb uns dos metres de profunditat, destinades a emmagatzemar el gra, i cinc nous enterraments de l'antiga necròpolis dels segles IX-X, que sumen ja 35 inhumacions localitzades. A la zona de les esmentades sitges, al sector oest, s'ha deixat també a la vista una conducció feta a base de lloses de pedra que, segons es dedueix, servia per desguassar les aigües del pati interior de la fortalesa i les que vessaven de la cisterna que facilitava l'aigua potable als habitants. El castell de Sant Quirze

pertanyia al vescomtat de Cabrera, va ser construït en el s. XII i va estar habitat fins a principi del s. XVI.

El Puntet fa 20 anys | El Punt d'Informació Juvenil que, al seu moment, es va instal·lar en l'antic escorxador de Lloret, dissenyat l'any 1926 per l'arquitecte modernista Bonaventura Conill i Montobbio (Barcelona 1876-1946), seguidor de Gaudí i de família oriünda de la vila, acaba de complir els vint anys d'existència. Degudament reformat i habitat per a la seva nova comesa, va obrir —després que el servei es donés durant tres anys provisionalment en un altre local— el 1995. Segons s'ha explicat, en aquestes dependències municipals s'atenen unes 120 persones diàries. L'èxit del servei va fer que el 2007 l'Ajuntament obrís un altre punt de dinamització juvenil al barri de Fenals, on s'atén una mitjana de 50 persones al dia.

>> **El Punt d'Informació Juvenil de Lloret de Mar, el Puntet.**

JOAN DOMÈNECH

GIRONINS A L'EXTERIOR

josep pujol

La llet que vindrà | Quan vaig trobar-me el retrat d'en Joan Viñolas, de Can Bes de Salitja, en un bric de llet semidesnatada al supermercat de Barcelona, vaig adonar-me que això de la globalització és un fenomen complex. Com a estratègia de diferenciació qualitativa, molts làc-

tics fan gala de proximitat. Fixeu-vos-hi: són llets quilòmetre zero, nostrades, catalaníssimes. Aquesta aposta publicitària encara tindrà més sentit a partir d'ara, quan s'han acabat les quotes subvencionades per la UE i es preveu una riuada blanca de llets centreeuropees.

A les comarques gironines la producció de llet encara és un sector important, i moltes cooperatives han fet els deures de modernitzar-se, sabent que el seu valor afegit es troba en la qualitat i no tant en la producció massiva. Mentrestant, en Joan, que coneix l'estratègia pagesa de no posar tots els ous al mateix cistell, ha convertit Can Bes en una agrobotiga, produeix els seus iogurts i gelats artesanals, i organitza visites guiades a la granja. Per si de cas.